

விடுதலைப்புலிகள்

குரல்: 24

ஆடி 1991

அன்பளிப்பு: 8/-

ஆனையிறவு படைத்தளம் மீது ஒரு முற்றுமைப் போர்

வடதமிழ்நாட்டின் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆனையிறவு இராணுவத்தளத்தைச் சூழ கடும் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஐந்து முகாம்களைக் கொண்டதாக விளங்கும் இந்த இராணுவத்தளத்தை அழித்தொழிக்கும் முயற்சியில் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான புலி வீரர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

இதேசமயம் வெற்றியைக்கேணி, கட்டைக்காட்டுப் பகுதிகளில் கடல்வழியாகப் படையினர் தரையிறக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஆனையிறவுப் போர் விரிவாக்கம் கண்டுள்ளது.

இப்போரில் இதுவரை 150ற்கும் மேற்பட்ட போராளிகள் வீரமரணமடைந்துள்ளனர்.

கடந்த 10-ம் திகதி அதி காலை 4-00 மணிக்கு சரமாரியான 'பசிலன்' ஏறிகளைத் தாக்குதலுடன் ஆனையிறவு முற்றுமைப்போர் ஆரம்பித்து விட்டது.

இந்த ஆனையிறவுப்போர் நாம் முன்னர் வெற்றிகொண்ட கோட்டை, கொக்காவில், மால்

குளம் சண்டைகளைவிட இராணுவ - பூகோள பரிமாணங்களில் வேறுபட்டுள்ளது. சிக்கல் நிறைந்தது.

கோட்டை, கொக்காவில், மால் குளம், கொண்டைச்சி, மன்னார் பழைய பாலம், கும்புறு முனை, குச்சுவெளி, கல்குடா

போன்றவைகள் அனைத்தும் இராணுவமுகாம்கள் என்ற பரிமாணத்துக்குள் அடங்குவவைகள் ஆகும்.

அதாவது, ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில் சில பத்து அல்லது சில நூற்றுக்கணக்கான படைவீரர்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த முகாம்களில்

சிறப்புக்களாக ஆயுதங்களான நீண்ட தூரம் பாயும் ஆட்டி லறிகள், கவசவாகனங்கள், பிரமி வண்டிகள், நீண்ட தரைப் பாதைகள், விமான இறங்கு தளங்கள் என்பன இருக்கமாட்டாது.

சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே இவற்றுள் ஒரு சிலவற்றை கொண்டதாக முகாம்கள் இருக்கும்.

ஆனால் இராணுவத்தளம் என்பது பெரும்பாலும் மேற்கூறிய வசதிகள் அனைத்தையும் கொண்டிருக்கும். ஒரு இராணுவ தளத்துக்குள் பல இராணுவ முகாம்கள் இருக்கும். பல நூற்றுக்கணக்கில் படையினர் இருப்பர். பெரிய நிலப்பரப்பொன்றை தள்ளுள் அடக்கிவைத்திருக்கும். இந்த வகையில் ஆனையிறவு ஒரு இராணுவ தளமாகும்.

ஆனையிறவு இராணுவத்தளம் ஐந்து முகாம்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

கடந்த யூன் மாதம் 10-ம் திகதி சிங்களப்படைகளுடனான போர் தொடங்கியதிருந்து அதேவருடம் யூலை மாதம் 21-ம் திகதி (21-07-1990

ஆனையிறவு ஒரு இராணுவ முகாம்களைக் கொண்டிருந்தது. தற்போதைய ஆனையிறவு இராணுவத்தளத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் "தடை முகாம்" பகுதிதான் அப்போதைய ஆனையிறவு இராணுவமுகாம் ஆகும்.

21-07-1990 அன்று சீனி நொச்சியை நோக்கி சிங்களப்படைகள் நடாத்தியதொரு பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையின் பின்னர் ஆனையிறவு ஒரு தளமாக மாற்றப்பட்டு விட்டது.

இப்பொழுது, தடைமுகாம், உல்லாசவிடுதி முகாம், பாடசாலை முகாம், உப்பன அலுவலக முகாம், உப்புக்கூட்டுத் தர்பன முகாம் என ஐந்து முகாம்களை ஆனையிறவு இராணுவத்தளம் கொண்டிருக்கிறது.

எனவேதான் ஒரு இராணுவ முகாமை தகர்த்ததெய்ய நாம் செலுத்துகின்ற உயிர்விலையை விட இந்தத் தளத்தை அழித்தொழிக்க அதிக உயிர் விலையைச் செலுத்தவேண்டியிருக்கும்.

(11-ஆம் பக்கம் பார்க்க)

விடுதலைப் புலிகளின் முதலாவது மரபுவழிப் போர் அணி சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படை அணி

தமிழ்நாடு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தனது முதலாவது சிறப்புப் படையணி ஒன்றைப் பெற்றெடுத்ததுள்ளது. இதற்கு "சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படையணி" எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளோம்.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இப் படையணியின் பிறப்பு எமது விடுதலை இராணுவத்தின் உயர் வளர்ச்சி-ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது.

இது தமிழ்நாடு விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் பெண் எழுத்துக்களால் பெறக்கூடப்படவேண்டிய ஒரு சரித்திர நிகழ்ச்சியாகும்.

பயிற்சி, தந்திரம், துணிவு, வெற்றி என்ற தலைவர் பிரபாகரனது வாசத்ததைகளை தாரகமந்திரமாக இப் படையணி கொண்டுள்ளது.

இச் சிறப்புப்படையணியின் பிறப்பை உலகிற்குப் பிரகடனம் படுத்துவதுடன் அன்பிற்கரிய எமது மக்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவதில் மகிழ்ச்சி படைக்கின்றோம்.

ஒரு சில இளைஞர்களுடன் - ஒரே ஒரு ஆயுதத்துடன் - தலைமறைவு போராட்ட சக்தியாக இருந்த எமது விடுதலை இயக்கம் இன்று போர்த்திறனிலும், வீர

உணர்விலும், தன்ன ஆயுதங்களைக் கையாளும் ஆற்றலிலும் கை தேர்ந்த ஒரு மரபுவழி இராணுவமாக பரிணாமம் கொண்டிருக்கிறது.

ஆரம்பநாட்களில் தலைமறைவு போராட்ட சக்தியாக இருந்தபடி ஒரு சிறிய கேரில்லா (கர்த்தடி) அணி யொன்றை உருவாக்கப் பரபு பட்டோம்.

10 அல்லது 15 பேர்களைக் கொண்ட சிறிய அணி யொன்றை உருவாக்கி அதற்குத் தேவையான பயிற்சியையும் தந்திரத்தையும் வகுத்துச் செயற்பட்டோம்.

அந்தக் காலத்தில் எதிரியானவன் எதுமன்றி ஒரு இராணுவ ஏகபோகத்தை நடைபெற்றது. இதைக் கருத்திற் கொண்டு எமது தந்திரத்தையும், படைநகர்வையும் ஆக்கிக் கொண்டோம். நமக்கும்போது காட்டிய விரைவை தலைமறைவாகும் போதும் கடைப்பிடித்தோம்

(5-ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழ்நாடு விடுதலைப்புலிகளின் ஆத்காரபூர்வ ஏடு

புலிகளின் குரல்

ஆனையிறவுப் போரின் வரலாற்று முக்கியத்துவம்

சில போர் நிகழ்வுகள் ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் வரலாற்றையே திசை திருப்பும் முக்கியத்தைப் பெற்றுவிடுவதுண்டு. இப்படியானதொரு வரலாற்று முக்கிய நிகழ்வுதான் ஆனையிறவு முற்றுக்கைப் போர்.

ஆனையிறவுப் பிரதேசம் பூகோள ரீதியில் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இப் பகுதி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை தமிழீழத்தின் பெரு நிலப்பரப்புடன் இணைக்கும்பாலமாக அமையப்பெற்றது. தமிழர் தாயகத்தின் நில ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஆணி வேரானது.

இந்தப் பூகோள கேந்திர முக்கியத்துவத்தை நன்றாக உணர்ந்துதான் எமது எதிரியானவன் இரு பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இங்கு ஒரு இராணுவ முகாமம் நிறுவினான். பூகோள ரீதியாகப் பார்க்கும்போது ஆனையிறவு இராணுவ முகாம் வட தமிழீழத்தின் தொண்டைக்குள் திணிக்கப்பட்ட ஒரு முள் போல அமையப்பெற்றிருக்கிறது.

இந்த முள்ளைப் பிடுக்கி எறிய வேண்டும் என்பது எமது விடுதலை இயக்கத்தின் நீண்டகால அபிலாசைகளில் ஒன்று.

சென்ற ஆண்டு, யூனில் தமிழீழ-சிறிலங்கா போர் முண்டடைந்த தொடர்ந்து சிங்கள அரசு அவசர அவசரமாக ஆனையிறவு முகாமம் பலப்படுத்தியது. இனிநொச்சி முகாம் படைமீளர் ஆனையிறவுக்கு இடமளிக்கும் செயல்பட்டதொடு உள்மார் பகுதி உள்ளடங்கியதாக ஆனையிறவு பிரதான பாதையையும் உள்ளடக்கி, புதிய பல காவல் அணிகளோடு முன்று மைல் தூரம் நீண்ட இராணுவத்தளமாக இது விவாதிக்கம் செய்யப்பட்டது.

போர் ஆரம்பமான காலத்திலிருந்தே ஆனையிறவுப் பிரதான பாதை மூடப்பட்டது. தமிழ் மக்களின் போக்குவரத்தைப் பெரும் சிரமத்திற்கு உள்ளாக்கி, தமிழர் மீதான பொருளாதாரத் தடைகளை இறுக்குவதற்கும், புலிகளின் நகர்வுகளை கட்டுப்படுத்தவும் ஆனையிறவு இராணுவத்தளம் மையமாகச் செயற்பட்டது. இதனால் எமது மக்கள் எதிர்கொண்ட துன்பத்தை நாம் இங்கு விபரிக்கத் தேவையில்லை.

தமிழரின் பொருளாதார வாழ்வை நகர்த்தக்கொண்டு, தமிழீழத்தின் நிலக்கழுத்தைத் திருவியவண்ண மிருந்த ஆனையிறவு இராணுவத்தளத்தைத் தாண்டிவரும் நோக்கத்தோடு எமது இயக்கம் போர் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே இவ் இராணுவத்தளம் மீது முற்றுக்கை வலையை விரித்தது. இந்த முற்றுக்கையை முறியடிக்க இராணுவம் பல தடவைகள் முயற்சி செய்தது. ஆனால் புலிகளின் வீர வேச எதிர்த்தாக்குதல்கள் காரணமாக இராணுவம் தளங்களுக்குள் முடங்கிவிட்ட நேரிட்டது. இந்த நீண்ட முற்றுக்கைப் போர் படிப்படியாகத் தீவிரமடைய இராணுவமும் தளம் படை பலத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டது. அதற்கு ஈடாக புலிகளும் தமது முற்றுக்கைப் பிடியை இறுக்கிக்கொண்டனர்.

இந்த முற்றுக்கைப் போர் இம்மாதம் 10 நாட்கள் ஒரு முழு அளவிலான புத்தமாக வெடித்தது. பெரும் படை பலத்துடன் நவீனரக ஆயுதங்களுடன் புலிகள் நடாத்திய கடுமையான தாக்குதலினால் ஆனையிறவு இராணுவத்தளம் ஆட்டம் கண்டது. உள்மார் பகுதி காவல் அணிகள் பல புலிப் படையணிகளிடம் வீழ்ந்தன. சிங்கள இராணுவம் சுற்றிவளைக்கப்பட்டது.

இந்த முற்றுக்கைப் போர் இம்மாதம் 10 நாட்கள் ஒரு முழு அளவிலான புத்தமாக வெடித்தது. பெரும் படை பலத்துடன் நவீனரக ஆயுதங்களுடன் புலிகள் நடாத்திய கடுமையான தாக்குதலினால் ஆனையிறவு இராணுவத்தளம் ஆட்டம் கண்டது. உள்மார் பகுதி காவல் அணிகள் பல புலிப் படையணிகளிடம் வீழ்ந்தன. சிங்கள இராணுவம் சுற்றிவளைக்கப்பட்டது.

புலிகள் இயக்கம் இம்முறை களத்தில் இறங்கிய நவீனரக போராயுதங்கள். சிங்கள இராணுவத்தை நிலைகுலைச் செய்தது. ஆகாயப் படையும் வெருண்டு ஓடியது. இதுவரை காலமும் தமிழீழ வாளை ஆக்கிரமித்து போய்ட்டம் ஆடிவந்த விமானக் கழுக்குகளின் சிறகுகள் உடைக்கப்பட்டன. இராட்சதத் தம்பிகள் தரைமீதங்க முடியாது அண்ட வெளியில் அங்கலாத்தின.

ஆனையிறவு இராணுவத்தளத்துக்கு ஆகாயத்திலிருந்து பெறப்பட்ட உணவு, ஆயுத விநியோகம் திடீரென நிறுத்தப்பட்டது. இதனால் முற்றுக்கைப் போர் என்றழைக்கப்படும் வகையில் பயங்கரமாக இறுகியது. செத்து அழுகிய பிணங்களையும், காயப்பட்டு குற்றுயிராய் செத்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும் அப்படிப் படுத்த முடியாது இராணுவம் திண்டாடியது.

இதற்கிடையில் புலிப்படை சிங்களப் பாசனையின் மையத்தை நெருங்கி விட்டது. வரலாற்றில் முதற்தடவையாக 800 வீரர்களைக்கொண்ட ஒரு சிங்களப் படையணி புலிகளின் பொறிமீல் செய்மையாக மாட்டிக்கொண்டது.

இதுவரை காலமும் புலிகளுக்கு எதிரான போர்நறி புரானக் கதைகளைக் கூறி சிங்கள தேசத்தை எமாற்றிவந்த பிரேமதாசா அரசுக்கு ஆனையிறவு முற்றுக்கை ஒரு பெரிய

சவாலாக எழுந்தது. கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பெரியதொரு இராணுவத்தளத்தையும் பறி கொடுத்து, பல நூற்றுக்கணக்கான வீரர்களையும் பலிகொடுத்து ஒரு பாரிய இராணுவத் தோல்வியை சந்தித்தால் சிங்கள தேசத்தில் அதன் எதிர்வீச்சுகள் பாரதாரமாக அமையும் என்பதை அரசு உணர்ந்துகொண்டது.

உடனடியாகவே ஆனையிறவை மீட்டும் இட்காப்பு படையெடுப்பு ஒன்றும் குதித்தது. கடல்மார்க்கமாக ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட படையீரர்கள் வடமராட்சி கிழக்குக் கடலோரம் குவிக்கப்பட்டனர். வெண் மணற் நிலக்களைக் கொண்ட இந்தப் பரந்தவெளிப் பரணைகளில் புதிய புத்த அரசுக் குதிக்கப்பட்டது.

ஆனையிறவு இராணுவத்தளம் மீதான முற்றுக்கையைச் சிறிதளவும் நெழ்த்தாமல் பயங்கரப் பாலைவனப் போரையும் எதிர்கொள்ள புலிப்படை நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. ஆழ் கடலும், நீண்ட பரந்த நிலப்பரப்பும், ஆகாயமுமாக புதிய பரிமாணங்களில் ஆனையிறவு முற்றுக்கைப் போர் விவாதிக்கம் கண்டது.

தமிழீழ விடுதலைப் போர் ஒரு மறுபுவதி புத்தமாக பரிணாம முறிச்சி கண்டிக்குப்பதற்கு ஆனையிறவுச் சமர் ஒரு சிறந்த உதாரணமாக அமைந்தது. படையணிகளின் சீரமைப்பு, போர்முறைத் தந்திரோபாயம், தாக்குதல் திட்டம், ஆயுதக் கையாள்வு ஆகிய அம்சங்களில் புலிகள் இயக்கம் அபாரமான வளர்ச்சிகண்டிருப்பதை ஆனையிறவு போர் வெளிக்காட்டத் தவறவில்லை.

புலிகளின் புதிய முறைத் தாக்குதலுக்கு ஆனையிறவு இராணுவத்தளம் தாக்குப்பிடியாகது என்பதை உணர்ந்துதான் சிங்கள அரசு இட்காப்பு நடவடிக்கையாக பெரும் படையெடுப்பையே நடாத்துகிறது. புதிய போர் அரசுக்கு ஒன்றைத் திறந்துவிட்டால் புலிகளின் தாக்குதல் வேகத்தை தணித்து முற்றுக்கைப்போரை திசைதிருப்பிவிடலாம் என்பது அரசின் கணிப்பு. ஆனால் எந்தவொரு நெருக்கடி நிலமையையும் சமாளித்து வெல்லும் போர்த் திறலும் மனவுறுதியும் புலிகளிடம் உண்டு என்பதை அரசாங்கம் விவரவில் உணர்ந்துகொள்ளும்.

ஆனையிறவு முற்றுக்கைப் போர் படிப்படியாகத் தீவிரமடைந்து இரு நாட்கள் மத்தியில் நிகழும் பகைமைப் போர் போன்று ஒரு காத்திர

மான வடிவத்தை எடுத்து வருகிறது ஆனையிறவு இராணுவத் தளத்தை தகர்த்ததெரிய வேண்டும் என்ற புலிகளின் திடீர் சங்கற்பமும், அதனை எப்படியாவது மீட்டெடுக்கவேண்டுமென்ற அரசின் உறுதிப்பாடும் இந்தப் போரை மிகவும் ஆக்ரோசமானதாக உருமாற்றி மிருக்கிறது. தமிழரின் தாய்மன்பற்றும் - அரசின் இனவாத ஆதிக்க வெறியும் போர்க்கொலம் கொண்டு மோதுவதால் இந்தப்போர் தமிழீழம் இதுவரை கண்டிராத மாபெரும் அறப்போராக வளர்ச்சியும், உயர்ச்சியும் கண்டிருக்கிறது.

இந்தப் போர் தமிழீழ மக்கள் மத்தியில் என்னுயில்லாத ஒரு புதிய எழுச்சியை தோற்றுவித்தள்ளது. நீண்டகாலமாக சோர்ந்துபோய், பயந்துபோய், தொய்ந்துபோயிருந்த தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அலாதிவான ஆர்வமும், உணர்ச்சி வேகமும் பிரவாகமெடுத்தவருவது இந்தப் போரின் புதிய பரிமாணம் எனலாம். இன்று தமிழ்த் தேசம் முழுவதும் புலிகளுக்குப் பின்னால்தான் அணி திரண்டி நிற்கிறது. இதற்கு காரணமும் இல்லாமல் இல்லை.

நீண்ட, நெடுங்காலமாக முடிவில்லாமல் இருப்பேவரும் தேசியப் பிரச்சனை, தொடர்ச்சியாக தீவிரமடைந்து வரும் இராணுவ அடக்குமுறை, திட்டமிட்ட பொருளாதார சீரழிப்புக் கொள்கை, இந்த நெருக்குதல்களால் படுமோசமடைவரும் வாழ்க்கைப் பிரச்சனை - இவையெல்லாம் சுற்றிற்கும் தொடர்ச்சியாக முகம் கொடுத்து பொறுமைமீறந்த ஆர்வம் தமிழ் மக்களை சிங்கள ஆலம் வர்க்கம்மீது கொதித்தெழச் செய்திருக்கிறது.

எதிரிமீதான இந்தக் கொதிப்புணர்வும், போராட்டாளத் தான் விடிவுண்டு என்ற விழிப்புணர்வும், புலிகளின் இலட்சியப்போரில் எழுந்த பற்றுணர்வும் ஒன்றுதிரண்ட ஒரு புதிய வேகம் மக்களை ஈர்த்திருக்கிறது. ஆனையிறவு முற்றுக்கைப் போர் இந்த உணர்வு வேகத்திற்கு ஒரு வெளிப்பாட்டுக் களமாக அமைந்திருக்கிறது. புலிகளின் விடுதலைப் போர் ஒரு மக்கள் புத்தமாக உயர்வடிவம் பெறும் என்பதற்கு இது ஒரு நம்பிக்கையூட்டும் அறிகுறியாகும் இன்று லட்டுகள். முட்டை மா உருளைகடள், முறுக்குகள், எள் நூப் பாகுகளைச் செய்து எமது போராளிகளின் பசி தீர்க்கும் அன்புக் கரங்கள், நான்கு ஆயுதங்கள், வெடிமருந்துகள், எறி குண்டுகளை உற்பத்தி செய்ததற்கும் வீரக் கரங்களாக மாறிவிடும் என்பது திண்ணம்.

ஆனையிறவு முற்றுக்கைப் போர் இப்படியானதொரு மாபெரும் வரலாற்றுத் திசை திருப்பத்திற்கு வழிகோலும் முக்கிய போராட்ட நிகழ்வாக அமையும்.

ஆனையிறவு ஒரு போர்க் களம் மட்டுமல்ல. தமிழீழ தேசிய எதிர்ப்பிக்கத்தின் ஒரு வரலாற்றுச் சின்னமாகவும் அது நிகழப்போகிறது. அந்த வரலாற்றுத்தளம் ஆனையிறவில் புலிப்படை வீரர்கள் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தனியாக அமைப்பதற்கு வலுவான பொருளாதார அடித்தளம் அவசியம்

தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதற்கு ஒரு வலுவான பொருளாதார அடித்தளம் அவசியமாகும் என்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் பிரதித்தலைவரும் விடுதலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணித் தலைவருமான எடுத்துரைத்தார்.

சமீபத்தில் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற பணவள ஆய்வு வரல்கில் உரையாற்றிய தனியரசுக்காக நாம் போராடும் அதேவேளை ஒன்னிறைவான பொருளாதார கட்டுமானத்தை அமைப்பதற்காகவும் போராட வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

தொடர்ந்து பேசுகையில், "இன்று சிங்கள தேசம் எம்மீது வீதித்துள்ள பொருளாதாரத்தை என்பது நாங்கள் எமது தேசத்து பொருளாதார வாழ்வை கட்டிஎழுப்ப எங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகக் கருதவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

அவர் பேசியபோது கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவித்தார்.

"எங்கள் தேசத்திற்கு தேவையானதை நாமே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், எங்கள்

தேசத்தின் விளைவையே நாம் உணவாகக் கொள்ளவேண்டும். நாம் எல்லாரும் ஒன்றிவைத்து நம்முடைய நிலைமையை உயர்த்தி கொடுக்க வேண்டும் என்று பொருளாதாரத்தை விடுவிக்க போராட வேண்டும்."

"இன்றைய குழந்தைக்கு ஏற்ப, எவ்வளவு இயற்கை வளங்களை இளங்கணிக்கு ஏர் கையூர்த்தியான பொருளாதார

வடிவத்தை இன்று நாம் கட்டியமைக்க வேண்டும். நானைய தமிழீழ தேசத்தின் தன்னிறைவான பொருளாதார அமைப்பிற்கான வழிகாட்டியாக இந்த வடிவம் அமையவேண்டும்."

"பணவளம் என்பது, வடதமிழீழத்திற்கு இயற்கை தந்த வரமாகும். ஒரு காலத்தில் பணவளம் பயன்கள் எங்கள் மக்களின், ஒரு பகுதி வாழ்வுத் தேவையை நிவர்த்தி செய்தன. ஆனால், இன்று எங்கள் தேசம் முழுவதும், திறைத்து, பாயிப் போய்க்கட்டக்கும் பணவளம் பலாபலன்களை நாம் பயன்படுத்தாது விடுகின்றோம்."

"இந்த நிலை மாறவேண்டும். பணவளம் பயன்களை எங்கள் பொருளாதார நிவர்த்திக்காக நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்குரிய திறவுகோலாக - வழிகாட்டியாக, இந்தப் பணவள கண்காட்சியும் ஆய்வரிடும் பயன்பட வேண்டும்." என்று குறிப்பிட்டார்.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்குள் மன்றமும், பண தென்னை வள அபிவிருத்தி ஒன்றியமும், பண அபிவிருத்திச் சபையும், வடமாகாண செவ்விய பணம்பொருள் உற்பத்தி வீதிப் பளவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசமும் இணைந்த நடாத்திய பணவள கண்காட்சியை திரு. ஆதனையா அடுத்து நடந்த ஆய்வரங்கில்,

செஞ்சோலை

சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையம்

செஞ்சோலை - விடுதலைப் புலிகள் மகனின் அணியின் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையம். உண்மைதான், அது ஒரு சோலைக்குரிய வாசல் தான். இளைய கனவுகளை ஏந்திய படி சிறாடக்கும் அந்தக் குழந்தைப் பறவைகளின் வாசமே இளிந்தது.

அழகமான அந்தச் சிட்டுக் குருவிகள் ஏன் இங்கு வந்தார்கள் இந்த மண்ணின் சோகங்கள் இவர்களை யுமா இலக்கு வைத்தது இந்த உலகில் ஏன் இவர்கள் தீர்க்க உயர்வார்கள்.

சில வரடங்களுக்கு முன்பு ஏன் சில மாதங்களுக்கு முன்பு கூட, வெரில் தனியும் மாலை வேளைகளில், இவர்களும், அப்பாவின் கையைப் பிடித்த படியே, கண்களில் மலர்வது மூன்று பூச்சியை தாவிப்பிடிக்கப் பாய்ந்திருப்பார்கள். கண்கள் கெட்டாத தூரத்தில், வானத்தில் திரும்ப வட்ட நிலாவைப் பிடித்துத் தா, என அடப் பிடித்திருப்பார்கள்.

இவர்களை இங்கு அனுப்பியது யார்?

தென் தமிழீழத்தில், அகதி முகாம் வாசலெலாள் நினைவைத்து தங்கள் அப்பாவையும், அம்மாவையும் சிக்கன இராணுவத்திடம் பறி கொடுத்து வந்தவர்கள் இவர்கள். வடதமிழீழத்தின் வாசலொன்றில் பதிந்த விமான மொன்றின் குண்டுச் சிதறல்களுக்கு அப்பாவையும், அம்மாவையும் பறி கொடுத்து நின்றவர்கள் இவர்கள். இவர்கள்

இவர்கள், இவர்கள், இந்தத் தேசத்தின் நிகழ்வுகளைத் தனித்து விடப்பட்டவர்கள் இந்தப்பிள்ளைகள்.

இவர்கள் இந்த மண்ணின் புதல்வர்கள், விடுதலைப் போராட்டத்தின் விளைவுகளைத் தோற்றம் பெற்ற இவர்கள் இந்தத் தேசத்தின் குழந்தைகள், இவர்களை ஆரவணைப்பதும், ஆணைத்து வளர்ப்பதும், தமிழ்த் தாய் பெற்றெடுத்த ஒவ்வொரு கைத்தந்தைக்கும் என விதிக் கப்பட்ட கடமை.

செஞ்சோலை மாணவிகள் இன்று உற்சாகத்துடன், உலகத்தை வென்று விடும் ஆர்வத்துடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் விழிப்பில் இப்போது ஏக்கங்கள் தெரிவதில்லை, மலர்ச்சியும், ஆவலும் தெரிகிறது.

அந்த நிறுவனத்தின் திருவாக்யான மகனின் அணியைச் சேர்ந்த ஜனனி சொல்லிதார்.

"எங்கள் மாணவர்களுக்கு நங்கள் செயல் முறைக் கல்வியை கொடுக்கவே விரும்புகிறோம். எங்கள் கல்வி முறை இந்தத் தேசத்தை நேசிக்கின்றதாகவே இருக்கும். இங்கு உள் மாணவிகள் கல்வி புள்ள தங்கள் வகுப்புகள் வாழ்க்கைக்கான தொழிலையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என விரும்புகிறோம்.

செஞ்சோலை நிறுவனம், தமிழினத்தை தேசிக்கின்ற - இந்த மண்ணை விசுவாசிக்கின்ற, தமிழுணர்வு உள்ள

சமூகம் ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கும். அத்துடன் நானைய சமூகத்தினுடைய புத்தி ஜீவிகளையும் இந்த நிறுவனம் தர விரும்புகிறது." என்றார்.

அந்த நேரத்தில் தான் அமுதினி வந்து கொண்டிருந்தார். 4 1/2 வயது நிரம்பாத வளர்ந்தும் ஜவனியுடன் ஒட்டிக் கொண்டே, செல்லக் கதைகள் சொல்கின்றார். அவள் வளவு நேரமும் கவனிக்காமல் கையில் லட்டை சிணக்காய்ந்த, வலியுடன் தாக்கிக் காட்டுகிறார். அவளை நேசிக்க - இன்று அவளுக்கு காசு அன்பு செலுத்த ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது அவளுக்குத் தெரிந்து விட்டது. அவளுக்கு மட்டுமல்ல அங்குக்கும் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் தங்களை நேசிக்க, அக்கறைபுடன் கவனிக்க ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த அன்புக்காகவும் பாசத்திற்காகவும் தான் அவர்கள் இவ்வளவு நாளும் காத்திருந்தார்கள்.

செஞ்சோலையின் பராமரிப்பு பாள்களாக, புலிகளின் சீருடையுடன் மகனின் அணியினரும் தின்றார்கள், மகனின் அணியினரால் உள்வாங்கப் பட்ட தொண்டர்களும் தீர்ந்தார்கள். எல்லோருமே தீர் அன்பு வலைக்குள் சிக்குப் பட்டு சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களும் இந்தக் குழந்தைகளை, எப்படி அனவு கடந்து நேசிக்க முடிகிறது. வரிப்பில் உடைய இழுத்து விட்ட படியே ஒரு பெண் சொல்கின்றார்.

"நாங்கள் இந்தத் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்கள். இவர்கள் எங்களுக்கு செல்வங்கள். எங்கள் தேசத்தின் போராட்ட வாழ்வுத் தந்தையினர்கள். இவர்களை ஆரவணைப்பது எங்கள் ஒவ்வொருவரது கடமை, நாங்கள் இதைச் சேவையாக கருதவில்லை, இது எங்கள் வாழ்வின் இலட்சியம்" என்றார், தமிழீழ சமூகத்தின் வருங்கால சந்ததி உயர்வானதாக வளரவேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கு நடுவே தின்பார் அந்தச் சந்தக்காரை இருந்தது.

இந்தப் பிள்ளைகளுக்காக - இந்தப் பிள்ளைகளின் வாழ்வுக்காக, எதையுமே செய்யக் காத்திருக்கும் அந்தப் பிள்ளைகளும் உண்மையில் உயர்வானவர்களே.

செஞ்சோலை பிள்ளைகளின் நோய் பராமரிப்பாளராக இருப்பதற்கு வயது திறைத்த மாயா இருந்தார். அமைதியாக, எந்த நேரமும் சிரித்த முகத்துடன் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு நடுவே தின்பார் அந்தப் பெண்.

ஒரு பதின் முன்று வயதுச் சிறுமி வந்தாள். ஓர் காசிக்க அன்னையின் அன்பு கரிப்பிடுகிறது வருவது போல் அவள் அழகாகவும் சீராகவும் இருந்தாள். முகத்தில் மிழ்ச்சியும் - குழம்பும் திடித்தன. மாயா அக்காளைப் பற்றிக் கேட்டதும், அவள் முகம் கனிவாக மாறிக்கொண்டது.

"ஒரு தாயிடமிருந்து மிகுந்த இன்னொரு தாயிடம் நங்கள் வந்துள்ளோம். மாயா அக்கா

எங்களுக்கு அக்கா இல்லை. ஓர் அம்மா" என்று பெரிய ஆள் மாதிரிச் சொன்னார் அந்தச் சிறுமி.

இந்தக் குழந்தைகளை தங்கள் கய நலத்திற்காக பயன்படுத்த தீர்க்கும் தீய சக்திகளிடமிருந்து (இவர்களை) காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கருத்து ஒரு வழமையான மண்ணின் சிறந்த மனிதர்களாக மாற்ற வேண்டும், என்ற இலட்சிய நோக்குடன் இயங்கும் செஞ்சோலை நிறுவனம் தமிழீழ மக்களிடமும் ஓர் வேண்டுகோளை விடுகிறது.

"செஞ்சோலையை இந்தத் தேசத்தின் நிறுவனமாக நிலையுடிகள். இவர்களை உயர்வான பிள்ளைகளாக நேசியுங்கள். இவர்களின் தல வாழ்வுக்காக எங்களும் சேர்த்து உதறியுங்கள்" என்பதும் ஆகும்.

செஞ்சோலை மாணவர்கள் தங்களுக்கு ஒருவரை ஒருவர் மிஷும் நேசிக்கிறார்கள். ஓர் புரிந்து எரிவுடன நடந்து வகாக்கிறார்கள். எல்லா குழந்தைகளும் செய்வது மாதிரி சில சிணக்க தவறானிருக்கும் - குழப்புகளிலிருந்து இவர்கள் விதவிதக்காரணங்கள் அல்ல. ஆனாலும், நான

செஞ்சோலை மாணவியை ஒருத்தி இந்தத் தேசத்தின் உயர்ந்த மாணவியாக இருப்பாள். இந்தத் தேசத்தை நேசியுபார் இந்தத் தேசத்தின் வாழ்வுக்காகவே வாழ்வாள்.

இரண்டை தசாப்தங்களும் புலிகளும்

2

1978 ஏப்ரல் 7-ம் திகதி இன்ஸ்பெக்டர் பஸ்தியாப் பிள்ளையும் அவரது பொலீஸ் கோஷ்டியும் முருங்கன் காட்டுக்குள் புலிகளால் அழிக்கப்பட்ட சம்பவம் சிங்கள ஆட்சியாளருக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. பஸ்தியாப் பிள்ளை கோஷ்டியை அழித்தமைக்கும், மற்றைய பொலீஸ் அதிகாரிகள், இனத்துரோகிகள் கொல்லப்பட்டமைக்கும் உரிமைகோரி, முதல் தடவை யாக விடுதலைப்புலிகள் வெளியிட்ட அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையை கொழும்பு பத்திரிகைகள் முக்கியம் கொடுத்து பிரசுரித்தன. இதனிடையே புலிகள் இயக்கம் தமிழ், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பிரபலம் பெற்றது. விடுதலைப்புலிகளின் ஆயுதப்போராட்டம் வளர்ச்சிபெற்று வரு

அமும்படுத்தியது. இந்த அர சியலமைப்புச் சட்டம் சர்வ அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை நிறுவினது. சிங்கள மொழிக்கும், பெளத்தத்திற்கும் விசேட அந்தஸ்தை வழங்கியது. தமிழ்மொழியை இரண்டாம் தர நிலைக்குத் தள்ளியது. சாராம்சத்தில்; சிங்கள பெளத்த பேரினவாதம் சட்டமூலம் வலுப்பெற்றதோடு ஒரு பாசிச சர்வாதிசார ஆட்சியும் அமைப்பெற்றது. சிறிலங்கா ஆட்சி அமைப்பிலிருந்து தமிழ்மக்கள் பூரணமாக அந்நியப் படுத்தப்பட்டனர்.

அவ்ரோவிமானம் புலிகளால் தகர்ப்பு

பாராளுமன்ற ஆசனங்களைத் தொடர்ந்தும் இறுகப்பற்றியிருந்த கூட்டணியினர் இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு எந்தவித எதிர்ப்பையும் தெரிவிக்கவில்லை. ஆயினும் விடுத

அந்நியாயத்துடன் முடிவுற்றது. தீவிரமடைந்து வந்த விடுதலைப்புலிகளின் ஆயுத எதிர்ப்பு இயக்கத்தை ஒழித்து. தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் நோக்கத்துடன் ஜெயவர்த தனா அரசு கடும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடிவு செய்தது. இதன்படி 1979 யூலை 30-ம் திகதி விடுதலைப்புலிகள் தடைச்சட்டத்திற்குப் பதிலாக படுமோசமான பயங்கரவாதத்தடைச்சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தது. சனநாயக தர்மங்களுக்கு விரோதமானதும், அடிப்படை மனித உரிமைகளை மீறுவதுமான இந்தக் கொடுமையான சட்டத்தை சர்வதேச சமூகம் கடுமையாகக் கண்டித்தது. இந்தப் பயங்கரவாதச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்த நேரத்தில் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் அவசரகாலச்சட்டமும் பீரகடைப்படுத்தப்பட்டது.

தனமாக சிறைகளில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள். பலர் இராணுவ முகாம்களிலும், பொலீஸ் நிலையங்களிலும் வதைப்பட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களது சிதைத்த உடல்கள் வீதியோரம் வீசப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம், குடாநாட்டு மக்கள் மீது இராணுவ பயங்கரவாதம் கோரநர்த்தனம் புரிந்தது.

வீரதுங்காவின் ஆறுமாத காலக் கொடுங்கோன்மை ஆட்சியின் விளைவாகப் பெரும் தொகையில் தமிழ் இளைஞர்கள் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் பின்னால் அணிதிரண்டனர். பரந்து வட்டத்தில் மக்கள் விடுதலைப்புலிகளின் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு மன முயற்சி ஆதரவு நல்கினர்.

உயர் வடிவம் பெற்ற ஆயுதப் போராட்டம்

எழுபதுகளின் தசாப்தம் மையல் தேசிய முறன் பாட்டை என்ற மில்லா-த வாறு முதிர்ச்சியடையச் செய்தது. அரசு ஒடுக்கு முறையின் தீவிரமான அழுத்தம் தமிழீழத்தில் அரசியல் வன்முறையை அவைமோதச் செய்தது. இந்த அரசியல் வன்முறையால் எழுந்த புற நிலைகள் ஒரு படைவாய்ந்த ஆயுத எதிர்ப்பு இயக்கத்தை, புலிகள் இயக்கத்தை பிறப்படுத்திச் செய்தது. அரசு ஒடுக்குமுறை மேலும் மேலும் தீவிரமடைந்து செல்ல ஆயுத எதிர்ப்பு முறையும் தீவிரமடைந்து சென்றது. பிரபாகரன் தலைமையில் ஆயுதப் போராட்டம் வளர்ந்து விரிவடைய மிதவாதப் பாராளுமன்ற அரசியல் செயலிழந்து போனது. ஒட்டு மொத்தத்தில், இந்த தசாப்தம் தமிழரின் அரசியல் போராட்ட

கொண்டு எழுந்த புலிகளின் எதிர்ப்பியக்கம் ஞாபகமிட வேகத்தில் உக்கிரமடைந்தது.

இந்த தசாப்தத்தில் தமிழீழம் என்ற ரீதியிலாதவாறு இரத்தம் சிந்தியது. சிங்கள படையெடுப்புக்களும், இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும், உள்ளூர்க் கூலிப்படையினர் அராஜகமுமாக தமிழீழ மண்ணைகளமாகியது.

மிகக் கொடூரமான இரத்தக் காலகட்டத்தில் புயலின் மையமாக நின்று, எல்லா எதிர்ப்பியக்கத்திற்கும் ஈடுகொடுத்து, தமிழரின் வீர விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்பிரபாகரன். ஆகவே தான், இந்தத் தசாப்தத்தின் மாமனிதனாக, வரலாற்றுக் கதாநாயகனாக பிரபாகரன் கருதப்படவேண்டியவர்.

இராணுவ, அரசியல், ராஜதந்திர புரிமானங்களில் பல திருப்புமுனைகளை எடுத்த இந்தப் பத்தாண்டு வரலாற்றில் புலிகள் இயக்கம் பல சிக்கலான சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்தது. இவ்வ இத்தியக் தலைவருக்கு முக்கியம் பெறுகிறது 1983 நடுப்பகுதியில் ராஜதந்திரக் குறுக்கீடாக ஆரம்பித்து 1987 அக்டோபரில் நேரடி இராணுவ ஆக்கிரமிப்பாக பூதா காரமெடுத்து 1990 மார்ச் வரை நீடித்த இந்திய அல்லாதிக்கத் தலையீட்டைத் தனித்து நன்று எதிர்த்து ஈற்றில் வெற்றிகொண்டடையுபுலிகள் இயக்கத்தின் மகத்தான வரலாற்றுச் சாதனையாகும்.

ஒரு மாபெரும் விடுதலைச் சத்தியாக வளர்ந்து, இக்காலகட்டத்தின் முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் திருப்புமுனைகளையும் புலி

என்பதுகளில் தலைவர் பிரபாகரன்

வதைக் கண்டு சிங்கள அரசு திணைத்தது. தமிழீழத்தில் தலைமறைவாக வளர்ந்து வரும் விடுதலை இயக்கத்தை எப்படியாவது அழித்துவிடவேண்டும் என்ற நோக்கில் 1978 மே மாதம் விடுதலைப்புலிகள் தடைச் சட்டத்தை சிங்கள அரசு பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியது. இந்தச் சட்டம் ஆயுதப்படைகளைக் கண்டுமறிய அதிகாரங்களை வழங்கியது. இளைஞர்களை கண்மூடித் தனமாகக் கைதுசெய்யவும், வீசாரணை இல்லாமல் நீண்டகாலம் தடுப்புக்காவல் வைக்கிறுக்கவும், சித்திரவதைசெய்த கொல்லைவும் இக்கக் கொடும் சட்டம் இடபரிசீலித்தது. ஒட்டுமொத்தத்தில், தமிழருக்கு எதிரான அடக்கமுறையை இந்தச் சட்டம் மேலும் வலுப்படுத்தியது.

1978ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 7-ம் திகதி ஜெயவர்தன அரசு புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை

லைப்புலிகள் இயக்கம் தமிழருக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட இந்த அந்நிய சர்வதேச சமூகத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர உறுதியூட்டினர். இந்தச் சட்டம் சிறிலங்கா தேசியப் பேரவையின் நிறைவேற்றப்பட்ட அதே திணைத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான பயணிகள் விமானமான 'அவரோ' விமானத்தை விடுதலைப்புலிகள் தகர்த்தனர். இரத்தம் லானை விமானநிலையத்தில் பயணிகள் இறங்கிய சிறிது நேரத்தில் புலிகளால் வைக்கப்பட்ட நேரக்குண்டு வெடித்து விமானம் சிதறியது. கொழும்பில் நிகழ்ந்த முதல் உண்டு வெடிப்பான இந்தச் சம்பவம் தமிழர் பிரச்சினையை சர்வதேச மையப்படுத்தியதுடன், இனத்துவேசத் தீமிர்கொண்ட சிங்கள அரசின் முகத்தில் கரி பூசுவதாகவும் அமைந்தது.

எழுபதுகளைக் கொண்ட தசாப்தத்தின் இறுதிக் காலகட்டம் இன ஒடுக்குதலின் இரத்தம்சுப்பிந்த இரண்டை

பிரிகேடியர் வீரதுங்கா தலைமையில் மேலதிக இராணுவப் படைகளை யாழ்ப்பாணத்தின் குவித்த ஜெயவர்த்தனா ஆறுமாத காலத்திற்குள் அதாவது 1979 டிசம்பர் 31-ம் திகதிக்குள், விடுதலைப்புலிகளின் இயக்கமும் அதன் 'பயங்கரவாத' நடவடிக்கைகளும் முற்றாக அழிக்கப்பட வேண்டுமென பிரிகேடியர் வீரதுங்காவுக்கு விசேட ஆணை பிறப்பித்தார்.

யாழ்ப்பாணம் இராணுவப் பயங்கரவாதம்

வீரதுங்காவின் இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தில் வெறி யாட்டம் ஆடியது. முன்னென்ற மில்லா-த வகையில் பயங்கரவாதத்தைக் கட்டி விழ்த்துவிட்டது. நூற்றுக்கணக்கில் தமிழ் இளைஞர்கள் கைதுசெய்து காவலில் வைக்கப்பட்டார்கள். மிகுத்த

இரண்டு தசாப்தங்களும் புலிகளும் என்ற தலைப்பில் முத்தமிழ் விழா மலரில் (1991) திரு. அன்ரன் பாலசிங்கம் எழுதிய கட்டுரையின் தொடர்ச்சியை இங்கு மறு பிரசுரம் செய்கிறோம்.

டத்தை ஆயுதப் போராட்டமாக உயர்வடிவம் பெறச் செய்ததன், தன்னாட்சி உரிமையை நிலைநாட்டி தமிழீழத் தனியரசை நிறுவும் வரலாற்றுத் தேவையையும் வெளிப்படுத்தியது.

என்பதுகளின் தசாப்தம் வரலாறு காணாத வன்முறைப் பூகம்பங்கள் இவர்களை தீவை உறுப்பிய காலகட்டமாக என்பதுகளின் தசாப்தம் அமைந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில், முர்க்கம் கொண்டு எழுந்த அரசு ஒடுக்கு முறைக்கு, எதிராகச் சீற்றம்

கள் இயக்கமே நிர்ணயித்தது. இதனை இக்கட்டுரையில் முழுமையாக மீளாய்வு செய்வது கடினம். எனினும் சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

யாழ்ப்பாணம் திணைப்பு

என்பதுகளின் ஆரம்பம். கூட்டணியின் இனத்துரோகப் படலமாகவும், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் இன ஒடுக்குமுறையாகவும் தொடங்கியது. தமிழீழத் தனியாக அமைப்பதற்குத் தமிழ் மக்களிடம் ஒப்புதல் பெற்று கொழும்புப் பாராளு

சிவ்வூர்வே!

துப்பாக்கியோடு திரிகின்ற சிறுவனே! பக்கத்தில் வா! உனக்கு வயது பதினாண்டா? பதினாண்டா? எத்தனையாக இருந்தாலும் மகனே! அருகில் வா- உன் பாதத்தைக் காட்டு தூசி படிந்த கால்களை சேலிக்க விடுபுகின்றேன்.

“புலிகளின் தாகம்” தமிழீழத் தாயகம்” காலையில் சத்தியப்பிரமாணம் செய்யும் போது இந்த மந்திரச் சொல்லை விசுவாசிப்பதாகக் கூறுகின்றாயே! இந்த வேத மந்திரம் உன்னை மலைபோல் நிமிர்த்துகின்றது.

உனக்குத்துப்பாக்கி தூக்கும் வயதல்ல- வாய்ப்பாடு பாடமாக்கும் வயது. என்றாலும் நீ நடக்கும்போது- அட்டதிக்கும் அதிர்கின்றதே! நீ மூச்சு விடும் போது...

புயலொன்று புறப்படுகின்றதே! உன்னைப் பார்க்கும்போது எனக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது. பொறாமையாகவும் இருக்கிறதே!

உன் வயதில் நானென்ன சாதித்தேன் ஒன்றுமில்லை... ஒன்றுமேயில்லை.

கிட்டி அடித்தேன் கிழித்தட்டு மறித்தேன் வெள்ளையப்பாவிட்டு விளாத்திக்குக் கல்லெறித்தேன்

கையில் துவக்கேந்திக் களத்தில் நிற்கின்றாய் கொட்டும் மழையினிலும் குறிபார்த்து நிற்கின்றாய் தூங்காத விழியோடு ‘சென்றி’ க்கு நிற்கின்றாய்.

உன் பாதத்தைக் காட்டு கால்களை முத்தமிடக் கவிஞன் விரும்புகிறேன்.

நீயும் உன் போன்ற புலிகளும் களத்தில் உலாவரும் காலம்வரை உலகத்துப் படைவெல்லாம் ஒன்றாய் எதிர்க்கிலும் வேங்கைகள் பாய்ந்து... வெற்றி கொள்ளும்.

☀ 1990 எத மாதத்தில் உணர்வு பத்திரிகையில் வெளிவந்த கவிதை ஆகும்.

தமிழீழ வள ஆய்வு மாநாடு

யாழ். பக்கவலக் கழகத்தையும், இரெண்டிச்சிபில் உள்ள யாழ். பக்கவலக் கழகத்தின் விவசாய இடத்தையும் சேர்ந்த பேராசிரியர்களும் 22 தலைப்பின் கீழ் தமிழீழத்தின் வளம் குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி வாசித்தனர்.

இவ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் குறித்த கலந்துரையாடல்கள் மே மாதம் 22, 25, 26, 27, 28 ஆம் திகதிகளிலும், 29-ம் திகதியும் யாழ். பக்கவலக் கழகத்தில் நடைபெற்றது.

ஒவ்வொரு கட்டுரையாளரும் 3000 சொற்களுக்குள் தமது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தருவது என ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டமைக்கு அமையவே இக்கட்டுரைகள் இருந்தன.

தமிழீழ வளங்கள் பற்றிக் சித்திரக் கிடங்கும் தரவுகளைத் தரும் ஒன்று திட்டமிடப்பெறக்கொண்டு வந்து ஒரு நூலாக வெளியிடுவது என்ற நோக்கில்தான் இவ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன.

பெளதீசுப்பின்னணி - விவசாயமும் நிர்வாகமும் - உள்வளம் - குடியேற்றம் - தமிழீழ வரலாறு - சமூகப்பின்னணி - விவசாய அபிவிருத்தியில் ஒரு கண்ணோட்டம் - விவசாயமும் பயிற்சிசெய்யக்கூடிய - தமிழீழ

மிடுகவள அபிவிருத்தி- தமிழீழ மின்வளம் - மூலிகைவளம் - தமிழீழக் குடித்தொகைப் பண்புகள் - மனிதவளமும் பயன்பாடும் - கல்விவளம் - போசாக்கும் மருத்துவமும் - கைத்தொழில் அபிவிருத்தி - தமிழீழ போர்க்கு வரத்து - சுற்றுலாத்துறை - குழல்பாதுகாப்பு - பண்பாடும் கலைமும் - மருத்து இலக்கியம் - சமயப்பின்னணி ஆகிய தலைப்புக்களின் கீழ் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதி வாசிக்கப்பட்டன.

இவை தமிழீழ வளம் குறித்த பல தகவல்களைக் கொண்டிருந்த போதும் ஒரு சில தகவல்கள் உதாரணத்தோடு இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

வடதமிழீழத்தில் நெல் உற்பத்தி ஆண்டொன்றிற்கு 156516 சென்றிக் தொன். ஆனால் எம்செ ஆண்டொன்றிற்கு 121688 சென்றிக் தொன் போதுமானதாகும். தொன் தமிழீழத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது மத்திய தேவையக்கு மேலதிகமாகவே நாம் அரிசி உற்பத்தி செய்து கிட்டுறோம்.

மீன்வளத்தைப் பொறுத்த வரை நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தாமல் 1979ம் ஆட்ச உற்பத்தி 80499

தொன் சிடிக்கப்பட்டது. ஒரு மணிநேரக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 18 சி. கி. மீன் வீதம் 20 இலட்சம் மக்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு தேவையிலும் மேலாக 47,650 தொன் மீன் சிடிக்கப்பட்டது.

இலங்கைத் தீவில் 11000 கைல் கடற்பார்விகள் 3 பகுதி தமிழீழத்தில் உள்ளன.

கடலிலே இருக்கும் மேலதிக வளங்களை இப்போது கணிப்பீட்டுமுடியாது. ஆனால் அது தமிழீழத்தின் மிகப்பெரிய வளமாகும்.

தமிழீழ கால் நடைகளைப் பொறுத்தவரை மது பால் தேவையை அது பூர்த்தி செய்யவில்லை. ஆனால் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வளம் உண்டு. சிறிதளக்கா எவ்வித உதவியும் செய்யாத போதும் இலங்கைத் தீவில், தமிழீழத்தில் 6,27,100 மாடுகளும், 2,30,800 ஆடுகளும் இருக்கின்றன.

இலங்கைத் தீவை ஒப்பிட்டுப் போது தமிழீழத்தில் 35.2% மாடுகளும், 47% ஆடுகளும் உள்ளன. அதேவேளை 71.5% செம்மறி ஆடுகளும் தமிழீழத்தில் உள்ளன (தமிழீழத்தில் 21,100, இலங்கைத்தீவில் 29,500)

தமிழீழத்தில் நாளொன்றுக்கு 1,73,955 வீற்றர் பால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் 3,21,020 வீற்றர் பால் நாளொன்றுக்குத் தேவை. கால்நடை வளர்ப்புகள் போன்றவற்றிற்கு ஊக்க மளித்தால் இந்தேவையைத் தமிழீழத்தில் கலப்பாக நிறைவு செய்ய முடியும்.

தமிழீழத்தில் ஒருவருக்கு ஆண்டொன்றிற்கு 1.92 சிலோ மாட்டிணைச்சி என்ற கணக்கில் 4402.5 சென்றிக் தொன் இறைச்சி தேவைப்படுகின்றது.

ஆனால் ஆண்டொன்றிற்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் மாட்டிணைச்சி 4821.3 சென்றிக் தொன் எனக் இருக்கின்றது. இதில் கூடுதலான பங்கு தமிழீழத்திற்கு வெளியே கொண்டு செல்லப்படுகின்றன.

மூலிகைகளைப் பொறுத்த வரை சிங்கள அரசு 130 மூலிகைகளை இறக்குமதி செய்வது ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதில் 100ற்கு மேற்பட்டவை தமிழீழத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படக் கூடியவை யே.

ஒவ்வாந்தர் காலத்தில் இத்தீவு கொழும்பு கொமாண்டரி,

காலிக் கொமாண்டரி, யாழ்ப்பாணக் கொமாண்டரி என மூன்றாகப் சிடிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணக் கொமாண்டரி தமிழீழத்தின் பெரும் பகுதியை உள்ளடக்கியிருந்தது.

அவர்கள் காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கொமாண்டரியின் வருமானம் செவ்விலும் பார்க்க அதிகமாக இருந்தது.

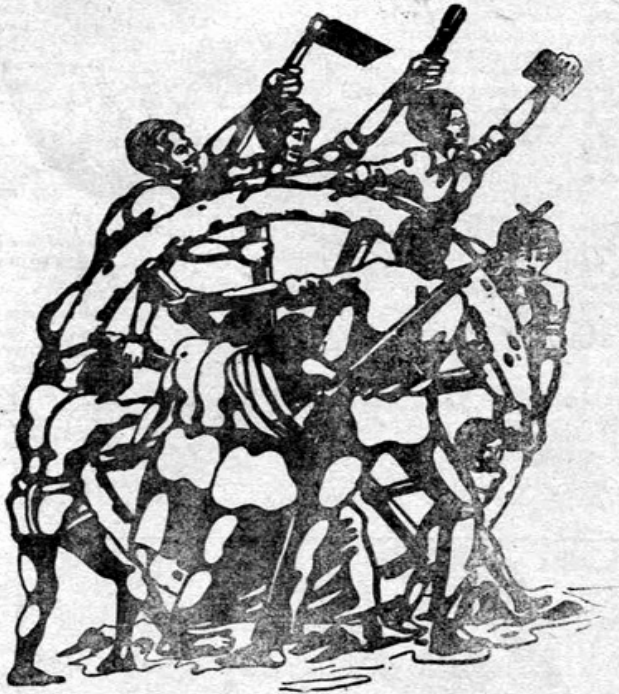
வருமானம் 2,00,000 - 2,90,000 டக் புளோரின்களாகவும், செலவு 93,000 - 2,03,000 டக் புளோரின்களாகவும் இருந்தது. இது மற்றைய கொமாண்டரிகளிலும் பார்க்க வருமானத்தை அதிகமாகக் கொண்டிருந்தது என்ற தரவு குறிப்பிடத்தக்கது.

இப் போராட்ட குற்றவையிலும், கிடைக்கக்கூடிய மிகக் குறைந்த வசதிகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட இந்த ஆய்வுகள் தமிழீழ வளம் தொடர்பாக நம் மிகக் கையூட்டக்கூடிய தகவல்களைத் தந்திருக்கின்றன.

இத்தகைய ஆய்வுகள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை ஆகும்.

மக்களுடன் புலிகள்

பும்புகார் - கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டம்

தமிழ்நாட்டில் பலதரப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிறார்கள். எமது மக்களின் வாழ்விடங்கள் நகரம், கிராமம் குறிச்சி என வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இவைகள் ஒன்றுக்கு ஒன்று சமனான வளர்ச்சி அடைந்தவையும் இல்லை. சமுதாயத்தில் சமனாக கனிக் கப்படுவையும் இல்லை. தமிழ் சமுதாயத்தின் சமூக வடிவம் பல முரண்பாடுகளைக் கொண்டது. சமூக வர்க்க வேறுபாடுகளையும், சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், சாதிய முரண்பாடுகளையும் கொண்டதும் அமைப்பெற்றது. அப்படிப்பட்டதொரு நிலைமையை இன்றைய சமூக வாழ்வு இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டின் வளங்கள் பொதுவாக ஒன்றுதான். மனிதர்களும் ஏரே இனத்தோர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் சமூக ஒடுக்குமுறை - பொருளாதார ஒடுக்குமுறை காரணமாக ஒரு பகுதி மக்கள் முன்னேற்ற முடியாதபடி - தங்கள் வாழ்வு நிலைகளை உறுதிப்படுத்த முடியாமல் ஒதுக்கப்பட்டார்கள்.

இந்தகையை மக்கள் கல்வி வாய்ப்பை இழந்து, பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கி சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்திற்கு தள்ளப்பட்டார்கள்.

இப்படியாக ஒடுக்கப்பட்ட, சமூக அந்தஸ்துக்கு குறைந்த மக்கள் வெளிப்படையாக சீரற்ற குடிசைகளையும், குடிநீர் - போக்குவரத்து வசதிகற்ற வாய்ப்பற்ற குடிசைகளைக் கொண்டு, கந்தலி உடையுடனும், பட்டைத் தளையுடனும் கல்வியறிவற்ற இந்த மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

இன்று தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதி மக்கள் இவ்வாறாக அல்லது இதில் சிறிது வித்தியாசத்துடன் வாழ்கிறார்கள். ஆனால், இந்த மக்கள் தான் இந்த மண்ணின் ஆளிவெறாகப் பாய்ந்து நிற்கிறார்கள். இந்த மக்கள் பரிசீலனை முடியாமல் பிணைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். எத்தகைய சூழலிலும் தங்கள் மண்ணைவிட்டு ஓடாமல் வாழ்ந்தாலும், வீழ்ந்தாலும் இந்த மண்ணிற்கு பசுளையாகவே இருக்க வேண்டும் என நினைக்கிறார்கள்.

இந்த மக்களின் படுத்த பல்வேறு தளையையும், இவர்களின் நிலையை எமது இயக்கம் நீண்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதார ஆய்வுகளுக்கும் கூடாகவும் அனுபவங்களுக்கும் கூடாகவும் உணர்ந்துள்ளது.

இந்த மக்களின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார விடுதலை என்பதே எமது தேசத்தின் முழுமையான விடுதலை என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு எமது இயக்கம் இதற்கான அரசியல் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல் செயற்பாடுகளை இன்று நாம் ஆய்ந்துள்ளோம். முதலாவதாக யாழ்ப்பாணத்தை அண்டியுள்ள அரசியல் பகுதியில் இருக்கின்ற பும்புகார் கிராமத்தில், எமது அரசியல் செயற்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தினோம்.

பும்புகார் கிராமம், ஓர் புதைமணல் வீதியில் ஆரம்பித்து, அவ்வீதியின் முடிவுடன் முடிவடைந்த ஒரு புறத்தே கடலை எல்லையாகக் கொண்ட நிறுவனம். அந்தக் கிராமத்தின் வளமாகக் கட்டலும், தென்னைகளும், பனைகளும் இருக்கின்றன. மற்றுப்படி மணல் நிறைந்த பூமி. பெருமளவிலான மூல தளமற்ற கூலித்தொழிலாளர்களையும், சிறியளவிலான கட்டுறொழிலாளர்களையும், கொண்டு அந்தக்கிராமம் இருக்கின்றது.

பும்புகார் கிராமத்திலுள்ள பின்னணிகளில் பலர் பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை. பாடசாலைக்குச் செல்பவர்களிலும் பெரும்பாலானவர்கள் பள்ளிப் படிப்பை இடைநிறுத்தி விட்டுவிடுவார்கள். இதற்குக் காரணம் - பாடசாலை, கிராமத்திலிருந்து 3 மைல் தூரத்தில் இருந்தது. போக்குவரத்து வசதி இவர்களுக்கு முற்றாக இருக்கவில்லை. வைத்தியசாலை 8 மைல் தொலைவில் இருந்தது. இதற்கெல்லாம் மேலாக, கிராமத்தின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனை வரை யுள்ள 1 கி மீற்றர் நீளமான வீதி புதைமணலாக இருந்தது. இந்தப் புதைமணல் வீதியில் நடப்பதற்கு இந்தக் கிராமத்தவர்கள் பெரிதும் சிரமப்பட்டார்கள்.

பும்புகார் கிராமத்தவர்கள். பொதுவாக வருமையில் வாடினார்கள். கடல் அருகில் இருந்தது. ஆனால் தொழில் செய்யக்கூடிய உபகரண வசதிகள் அவர்களிடம் இல்லை, அவற்றைப் பெறுவதற்குரிய பணவசதியும் இல்லை, வலை இன்றி மீன்பிடிக்க முடியாது அதே மாதிரி தாள் மற்றத் தொழிலாளர்களும் - நிரந்தரமற்ற கூலி வேலையையே செய்து வந்தனர்.

வேலையற்ற நாட்களில் வாம் இவர்கள் எல்லாருமே பட்டினியால் வாடவேண்டி இருந்தது.

இந்தக் கிராமத்தைப் பார்த்தமே, இங்கு வாழும் அறியாமையே இருக்க வேண்டும் என்றும், இங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, அவர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும் என்றும், எமது இயக்கம் முடிவெடுத்தது. இதற்காக செல்வி. மிதுலாவின் தலைமையில் விடுதலைப்புலிகள் மகளிர் அணியினர் ஒரு குழு அங்கு முகாமிட்டது.

எமது மகளிர் அணியினர், அந்தக் கிராமத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளை கவனித்து நிவர்த்தி செய்யத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள், உடனடியாகக் கிராமத்தின் மணல் வீதியைச் செப்பிவிட்டுத் தொடங்கினார்கள். பெருமளவு அந்தக் கிராமத்தவரின் பங்களிப்போடு அந்த வீதி மிக விரைவாகச் செப்பிவிடப்பட்டது. இன்று சலை வாகனங்களும் வந்து செல்க்கூடிய வீதி ஒன்று அந்தக் கிராமத்தவர்களுக்கு உண்டு. அதேநேரம், மருத்துவ வசதிக்காக ஒரு முதல்தர விசீ சிகிச்சை நிலையத்தையும், மேலதிக விலை கொடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், மக்கள் சுரண்டப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், ஓர் மக்கள் கடைவையும் எம்மவர்கள், அமைத்துள்ளார்கள். அவர்களின் பிரதான வேலைத் திட்டமாக, வரும் கால சந்ததியின் வளர்ச்சியை இலக்காகக் கொண்டு பள்ளிக்கூடம் அமைப்பதையும், அங்கு வாழும் மக்களின் வளர்ச்சியை இலக்காகக் கொண்டு தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டியும் வகுத்திருந்தனர்.

அந்த வகையில், இன்று 5-ம் ஆண்டு வரையான உதகு பள்ளிக்கூடம் சிறந்த கட்டிட வசதிக்கூடம் இங்கு எழுப்பப்பட்டது. இக்கால இக்கிராமத்து மாணவர்கள் தங்கள் கிராமத்திலேயே சிரம மின்றித் தொடர்ந்து கல்வியைக் கற்கும் வசதி ஏற்பட்டுள்ளது.

பும்புகார் கிராம விபரம்

1.	குடும்ப எண்ணிக்கை	172.
2.	மக்கள் தொகை	744.
	ஆண்	374.
	பெண்	370.
3.	ஏராளவு படித்தவர்கள்	23.
4.	பாடசாலை	3 மைல் தூரத்தில்
5.	பாடசாலை செல்லும் மாணவர்கள்	183.
6.	கல்வி கற்கும் வசதிகற்ற பாடசாலை செல்லும் வர்கள்	34.
7.	வைத்தியசாலை	8 மைல் தூரத்தில்
8.	குடிநீர்க் கிணறு இல்லாத வர்கள்	53 குடும்பம்
9.	மலச்சலகடமில்லாதவர்கள்	93 குடும்பம்
10.	நிளமற்றவர்கள்	43 குடும்பம்
11.	நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு உள்ளவர்கள்	6.
12.	நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு அற்றவர்கள்	299.

ஒரு கிராமத்தின் வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு, தொழில்வாய்ப்பு அவசியமானது. அந்த வகையில் அக்கிராமத்தின் மூலவளங்களை அடையாளக்கண்டு, அதற்கேற்ற தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும்.

பும்புகார் கிராமத்தைப் பொறுத்தவரை அருகில் கடல்

இருக்கிறது. கடல் தொழிலுக்குரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால், இக்கிராமத்தின் ஒரு பகுதியினர் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள். ஆகவே இந்நூலிய முன்னேற்ற பாடுகளை எமது மகளிர் அணியினர் செய்து வருகின்றார்கள். இதே போன்று, இங்கு

தென்னைகள் நிறைய திறக்கின்றன, எனவே, இங்கு ஓர் துழைத் தொழிற்சாலை வைய எம்மவர்கள் அமைத்துள்ளார்கள். இத் தொழிற்சாலையில் ஆண்களும், பெண்களும் அகம்பது பேர்வரை வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவார்கள். இவற்றுடன், பெண்களுக்கென மூப்பது பேருக்கு பன்ன வேலைப்

பயிற்சி வழங்கப்பட்டுள்ளது மேலும் இக்கிராமத்தில் உள்ள ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும், பல கைத் தொழில்களை பயிற்றுவிக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

பும்புகார் கிராமம், தன் விடிவை தோக்கிய பாதையில் இப்போது நடக்கத் தொடங்கி உள்ளது.

இவ் வேலைத்திட்டத்தை நிர்வகிக்கும் செல்வி. மிதுலா, குறிப்பிடுகையில் "பும்புகார் கிராமத்தில் நாம் பல வேலைத்திட்டங்களை செய்துள்ளோம். ஆனால், இந்த வேலைத்திட்டங்களைச் செய்ததனால் இத்தக்கிராமத்தின் அவலநிலை மாறிவிட்டது என்றில்லை. உண்மையில் சொல்வதானால், இத்தக்கிராமம் முன்னேறுவதற்குரிய வேலைத்திட்டங்களை இப்போதுதான் ஆரம்பித்துள்ளோம், எங்கள் இலக்கு இன்னும் தொலைவில் இருக்கிறது. எனினும் தான், இத்தக்கிராம முன்னேற்றத்திட்டம், இடையூறுகளையும் சிரமங்களையும் சந்திக்க வேண்டியவரும் அதற்குள் எங்களும் முன்னேறவேண்டும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இக் கிராம மக்களின் ஆர்வம், ஈடுபாடு உழைப்பு, முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற உறுதி அந்த நம்பிக்கையை எங்களுக்குத் தருகிறது". என்றார்.

பும்புகார் கிராமத்து மக்கள் தமது முன்னேற்றத்திற்காக எம் மகளிர் அணியின் குடும்ப இணைந்து நின்று சமூகமையாக உழைக்கிறார்கள். திறமற்ற பள்ளிப்பக்களைச் செயல்படுத்தினார்கள். அந்தக் கிராமத்தை மலர்ச்சியடையச் செய்துவிட்ட முடியும் என்று அந்த மக்களுடன் சேர்ந்து நின்று, எம் மகளிர் அணியினர் உறுதி கூறுகின்றனர்.

கருத்தோவியங்கள் பேசுகின்றன

அண்மைக் காலத்தில் எமது இயக்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட கருத்துப்படங்களில் சில...

சிறீலங்கா அரசு தமிழர்கள்மீது விடுத்த பொருளாதாரத் தடைமீன் கொடுமையை சித்தரிக்கும் கருத்துப் படம்

பெண்கள் மீதான அடக்குமுறைகளையும், பெண்கள் விழித்தெழ வேண்டிய அவசியத்தையும் விபரித்து மகளிர் முன்னணியினரால் வெளியிடப்பட்டது.

பொருளாதார யுத்தத்தை எதிர்த்து நிற்கும் தமிழீழ மக்களின் உற்பத்திப் போரட்டத்தை குறிக்கும் கருத்தோவியம்

ஒரு முற்றுகைப் போர்..

(1 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

முற்றுகைப் போர் தொடங்கிய 20 மணி நேரத்தின் பின்னர் இராணுவத்தின் ஒரு பகுதியாகிய உல்லாசவிடுதி மூலமாக தாக்கி படைமீனரை வீரட்டி அதைக் கைப்பற்றியிட்டோம்.

இந்த முகாம் தகர்ப்பில் 27 புலிகள் களப்பலியானார்கள்.

அதன்பின்னர் முறையே 14-ம் 16-ம் தகதிகளில் தடை முகாம், உப்பள அலுவலக முகாம் ஆகியவற்றைத் தாக்கி சில காவல் அரண்களையும் கைப்பற்றினோம். இருந்தாலும் பூரண வெற்றியை நாம் பெற்றிருக்கவில்லை.

14-ம் திகதி தடை முகாம் தாக்குதலில் 62 புலிகள் வீர மரணமடைந்தனர்.

16-ம் திகதி உப்பள அலுவலக முகாம் தாக்குதலில் 25 புலிகள் மண்ணில் விதை யாக விழுந்துள்ளனர்.

முற்றுகைப் போர் இவ்வீதம் நடந்து கொண்டிருக்கையில் 14-ம் திகதி மாலை 5.00 மணியளவில் அதாவது முற்றுகை தொடங்கி 97-வது மணி நேரத்தில் ஆனையிறவு முகா முக்குத் துணை செய்வதற்காக கடலிலிருந்து படைமீனர் தளையிறக்கப்பட்டனர்.

ஆனையிறவு இராணுவ தளத்திலிருந்து வட - கிழக்குத் திசையாக சுமார் 6 கைல் தொலைவில் உள்ள வெற்றி லைக்கேணி என்ற கடற் கரைக் கிராமத்தில் 1000-ற்கும் மேற்பட்ட படைமீனர் படகு கள் மூலம் தளையிறக்கப்பட்டனர். இந்தத் தொகை 3000 என சிறீலங்கா அரசு கூறி யிருந்தது.

விமானங்கள், உலங்கு வானூர்திகள், மற்றவை கடலிலிருந்து எவப்படுமே பீரங்கிக் குண்டுகள் மக்கத் துணையுடன் இத்தளையிறக்கம் நடந்தது.

இத்தளையிறக்கத்தைத் தொடர்ந்து ஆனையிறவுப் போர் வீரிவாக்கம் கண்டுவிட்டது.

கவச வாகனங்கள் உட்பட பலரக வாகனங்களுடன் தளையிறக்கப்பட்ட படைகள் ஆனையிறவு நோக்கி நகராதவாறு டைட்டைக்கார்டுப் பகுதியில் பெரும் போர் தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இதுவரை சிங்களப்படைகளுடன் நடந்த சண்டைகள் எல்லாவற்றையும் விட ஆனையிறவுப் போர் இராணுவபரிமாணத்தில் வேறுபட்டிருப்பதைப் போல அரசியல் பரிமாணத்திலும் வேறுபட்டிருக்கிறது.

ஆனையிறவுப் போருடன் மக்கள் எழுச்சியும் சேர்ந்து கொண்டிருப்பது ஒரு பிரதான விடயமாகும்.

பாடசாலை மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், மருத்துவர்கள், மருத்துவ ஊழியர்கள், ஆகியோர் உட்பட ஊர்மக்களில் பெருந்திரளாளோர் இப்போரில் தங்களது பங்களிப்புக்களை உற்சாகத்துடன் வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

இது புலி வீரர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியை அளித்திருப்பதுடன் அவர்களின் போரிடும்

விதைகள்...

(9 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“ஏன் இதுகள் அழுது கொண்டு நிக் குதுகள். பிணைக்கவும்மில்லை, ஊருக்கையும் வராமா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே, மாடுகளின் கயிறை எடுத்து இழுத்தான் முருகேள். மாடுகள் ஏக்கத்தோடு அந்தப் பந்தையைப் பார்த்தன. சாதுவான மணம் வீசியது, ரத்த வாடைதான்... முருகேள் பற்றையின் மீழிம்பிற்குச் சென்றான், காய்ந்து உலர்ந்து போய் மனித இருத்தம்....., முருகேளுக்கு பயமாக இருந்தது. பற்றையை விடக்கி விட்டுப் பார்த்தான். செல்வராசா அண்ணை....., திருகிப்பிப் பார்த்தான்.

எருதுகள் இரண்டும் நின்றன. அவனுக்கு விளங்கியது. செல்வராசா அண்ணையை பார்த்துக் கொண்டு அவர் வருவார் என்றதான் இதுகளும் விவகாமல் நிக் குதுகள், அவரில் உயிரையே இந்த மாடுகள் வைச்சிட்டிருக்கள். ஊரவர்கள்

வேகத்தையும், உறுதியையும் அதிகரித்துள்ளது எனலாம்.

பகலிலும், இரவுவேளகளிலும் வீதிகளில் நின்றபடி போக்குவரத்துக்களை ஒழுங்கு செய்வதும், போர் விமானங்களினதும் - உலங்குவானூர்திகளினதும் பறப்புக்களை வாகனசாரதிகளுக்கு அடை யாளம் காட்டுதல் உட்பட சேர்த்ததானம், உலர் உணவு சேகரித்தல், மருத்துவ வேலைகளில் ஈடுபடுதல், போருக்கு வேண்டிய அவசர உதவிகளை சேகரித்துக் கொடுத்தல் போன்ற போர்க்கால வேலை

மன மன வென்று திரண்டனர்.

“டேய் வீறகு தறி, அது எவிக் கொண்டு போகலாது” என்றான் ஒருவன். இந்த மண்ணிளர மரணங்கள் மாதிரித்தான், செல்வராசரும் அநாதைப் பிணமாக அங்கேயே எரியப்போகிறார். “மகன் நிக்கிறானோ?” என்றார் கிழவர் ஒருவர் “ஓமோம்..”

“அவனைக் கொள்ளியை போடச் சொல்லுங்கோ” என்ற படியே விவகினார் கிழவர். மாடுகள் இரண்டும் தன்பாட்டிற்கு நடக்கத் தொடங்கின.

“அதுகளை கவரப்படுத்தாம விடுங்கோ” என்றார் கிழவர். மாடுகள் வயலுக்கை இறங்கி காட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கின. தூரத்தில், காட்டிலிருந்து வெளிப்பட்டு வரம்புகளில் நாதன் வந்து கொண்டிருந்தான்.

திருக்கோண மலையில் உள்ள தமிழ் கிராமம் ஒன்றில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களை அடித்தளமாக கொண்ட சிறுகதை

களை மக்கள் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும், இதயபூர்வமாகவும் செய்து வருகின்றார்கள். மொத்தத்தில் இந்த ஆனையிறவுப் போர் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தப்போகும் வரலாற்று நிழலாக அமையப் போகின்றது எனலாம்.

வடதமிழீழ மக்கள் மத்தியில் பாரிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தி உதைப்போன்று ஆனையிறவுப் போர் சர்வதேச மட்டத்திலும் கூர்ந்து அவதானிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

சியால்
(கி. கிங்லிவி ஜோசப்)
யாழ்ப்பாணம்

பரன்
(சி. அன்பழகன்)
மாங்குளம்

மாணிக்கதாஸ்
(ரா. நாகேந்திரன்)
வவுனியா

கௌசலன்
(ச. நாகேஸ்வரன்)
வவுனியா

காந்தன்
(க. பத்மநாதன்)
ஏறாலூர்

சித்திக்
(த. விக்கேஸ்வரன்)
தெனியம்பை

நிலாம்பல்
(க. வதீஸ்வரன்)
சங்கத்தாணை

செந்தில்
(பா. செல்வகுமார்)
மருதோடை

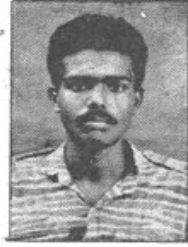
பிந்தாரன்
அ. லோகு ஜெராட்)
பேசாவை

குமார்
(ல. ராஜா)
மட்டக்களப்பு

திபன்
(சா. நங்கேஸ்வரன்)
திருக்கோவில்

நியூட்டன்
(கு. சிவகுமார்)
நாவற்குழி

வீர வணக்கம்

ஒருசில பெயர்கள் காலதாமத
மாகக் கிடைத்ததால் இதில்
சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

மாயவன்
(ச. கணகசிங்கம்)
கொழுகாமம்

லோ
(சி. அபிராமிங்கம்)
ஒட்டுக்கட்டான்

சுதன்
(செ. ஜேகதாஸ்)
மன்னார்

நிானா
(த. ஈஸ்வரி)
ஆலங்கோணி

சகாரா
(பொ. மகேஸ்வரி)
மட்டக்களப்பு

வகிர்தா
(சி. சிவந்தினி)
ஏழாலை

லோகா
(ச. கோமதி)
கிளிநொச்சி

ரமீஸ்
த. முத்துக்குமார்)
இளவாலை

கலிஸ்ராம
(ச. செந்தழிச்செல்வி)
நெடுங்கோணி

ஐமுனா
(தி. சிதாபட்சி)
வவுனியா

தபேஷா
(அ. மங்களா)
நல்லூர்

ருமிகா
(அ. டயனி)
மன்னார்

அமராவதி
(பா. நளா)
மன்னார்

வாகினி
(க. தேவராணி)
வாணச்சேகை

10.07.1991 அன்று ஆனையிறவு இராணுவத் தளம் மீதான
முற்றுகையின் முதலாம் நாள் போரில் வீரமரணமடைந்தோர்

புலிகளின் தூகம் திரிதீர்தி தூயகம்